

Række af Nav, idet man tager tilstafte med en Angivelse af Personen selv om hans Hjemsted, hans Navn og hvad dermed staaer i Forbindelse. Dette vil ikke blive til Uleilighed; derimod troer jeg, at de Ulemper, der ere paapegede, vilde komme til at finde Sted i høj Grad, hvis man optog Udtrykkene „ankommen fra“ istedetfor „hjemmehørende i“, ved hvilke sidste Udtryk er meent, at de Paagjældende ere Underfaatter i de nævnte Lande; det vil gaa meget nemt at faae det oplyst paa tilstrækkelig Maade. Vil man derimod fordrø, at han skal være „ankommen“ fra de Lande, hvorom der er Tale, da vil man netop stærkt komme hen paa Fordringerne om Beviis; thi man maa da paasee, at der ikke under Angivelsen af at være ankommen fra et af disse Lande eller i den Veie, han er gaaet, idet han er kommen fra dette Land, maatte skule sig Noget, som gjør, at han ikke kan betragtes som en passfri Person, og man vil derfor ved at fordrø, at han skal være „ankommen“ fra et af de tidnævnte Lande, skabe sig Vanskeligheder, som man ved at beholde Udtrykkene i § 1 uforandrede ikke vilde have. Det forekommer mig saaledes, at den omtalte Forandring kun vilde være lidet hensigtsvarende. Holder man sig ikke til, at det skal være Personer, der staae i underfaatligt Forhold til en af de nævnte Stater, men kun forlanger, at de skulle „ankomme“ derfra, saa vil det være at aabne Veien for de Landes Underfaatter, som det er ønskeligt indtil videre at lade være forsynede med Pas for at komme herind, da Bestemmelsen om, at de skulle være ankomne fra et af disse Lande, let vil kunne fyldestgøres, idet de kun behøve at gjøre en lille Omvei, for at kunne sige: Vi komme fra det eller det af de paagjældende Lande. Det er disse Grunde, der gjøre, at jeg troer, at netop den Bestemmelse, der indeholdes i Regjeringens Udkast, er den rette og hensigtsmæssigste. — Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Müller) har i sit Foredrag indblandet en temmelig betydelig Deel af Betragtninger, som jeg troer at kunne fritage mig for at berøre; navnlig er det klart, at den Kritik, den ærede Rigsdagsmand anstillede med Hensyn til endeel Paragrapher i Forordningen

10de December 1828, aabenbart slet ikke staaer i mindste Forbindelse med det, hvorom her er Spørgsmaal; ligesaa lidt skal jeg indlade mig paa den Anviisning til den Fremgangsmaade, som han var saa velvillig at give med Hensyn til Maaden, hvorpaa man skulde stille sig ved Forhandlinger med de forskjellige tydske Stater. — Der er kun een Bemærkning, som jeg med Hensyn til Maaden, hvorpaa den kom frem, troer at burde dvæle ved et Dieblisk, og det er angaaende en Udtalelse, jeg under Sagens Behandling i det andet Thing brugte, nemlig, at det er af Vigtighed, at Loven kommer til at fremtræde med et reent Physisognomi. Jeg har naturligviis ikke derved tænkt paa at ville fremstille denne Lov som Noget, der i og for sig skulde staae som noget Smukt og Fuldent, thi det er ikke noget Lovgivningsarbejdes Udseende jeg ved denne Udtalelse har tænkt paa, men jeg har derved kun tænkt, at man ikke i denne Lov, der angaaer Ophævelsen af Pasvæsenet, skulde optage Bestemmelser, hvis Indfletning i den, netop fordi de ikke have Noget at gjøre dermed, skulde komme til at give det Udseende af, at Pasvæsenet ikke ret og fuldstændigt er ophævet i Forhold til de Stater, hvorom her er Tale. — Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) anførte, da troer jeg at turde betragte Størstedelen deraf for at være i sit Indhold ligesaa spøgefuldt og lidet alvorligt, som den Form, hvori det fremkom, og jeg troer derfor ikke at behøve at gaae ind derpaa. — Der er kun et Punkt, hvorpaa jeg skal komme tilbage, nemlig med Hensyn til den Udvidelse, som den ærede Rigsdagsmand vilde have, at man skulde give Loven i Forhold til de forskjellige Stater, han opregnede, med Undtagelse af et enkelt Land, som han ligeledes nævnte; jeg synes ikke, at disse Bemærkninger staae i den bedste Indbyrdes Samklang, ligesom jeg ogsaa troer, at man ikke kunde gaae en mere uheldig Veie end denne. Saaledes som Sagen i det Hele taget staaer, og saaledes som de Underhandlinger, der ere indledede stille sig, og de Oplysninger foreligge, hvoraf jeg er i Besiddelse, vilde jeg ansee det for lidet ønskeligt, om man gik ind paa at gjøre en saadan Forandring ved Loven.